

ՄԱՐԿՈՍ ԵՊՍ. ԵՒԴՈԿԻՍՅԻ.—Մբ. 1794 ին ՏՓ. ըստ իր յիշատակարանին եւ Նւ. Կեսարիոյ 1802 ին. Դուռիթ կթղ.ի, ՌՄԾԳ (= 1804) թուին, առ Թէոդորոս պարք. ուղղած կոնգակին համաձայն կը ձեռնադրուի եպս.: Փկե. Մկրտիչ Մեղրիկ վրդ.ի հետ 1809 ին (ՄՁ. Թ. 85): Ժամանակ մը կը մնայ Ս. Յակոբի վանքը ու յետոյ կը մեկնի Կ. Պոլիս, եւ բ. անգամ կը վարէ Փկե. պաշտօնը 1817 ին. անդամ այն Յանձնաժողովին որ 1817 ին Հռոմէականաց ուղղեալ կրօնական հրաւերը պատրաստած է, նոյն պաշտօնը կը վարէ մինչեւ 1821 եւ յետոյ կ'առանձնանայ Սկիւտարի վանքը: 1824 ին ծայրագոյն կառախարիջ Պօղոս պարք.ին կ'ընկերանայ Երուսաղէմ գալու, և անոր հետ ալ Պոլիս կը դառնայ 1825 ին, և այլ ես չուզեր վերադառնալ Ս. Յակոբի վանքը. 1829 ին Պոլսի փոխանորդը անոր մասին կը գրէ թէ՛ «Ծերունի Մարկոս եպս. տակաւին հակառակութեան ոգւով նստեալ ի վանս Իսկիւտարու պաշտպանել կամի զիւրսն»: Այս վերջին ականարկութիւնը կը վերաբերի Եւդոկիացի Եղիա եպս.ին՝ որ փոխանորդ էր Ս. Յակոբի մէջ և պատճառ եղած էր կարգ մը անտեղութիւններու: Մարկոս եպս.ի մահուան թուականը անձանօթ կը մնայ. (Բիզանդիոն Թ. 2738):

Մարկոս եպս. իր առ պարքն. Երուսաղէմի ուղղած 1821 Օգոստ. 25 նամակով կը գրէ «...վասն Եղիայ եպս.ի աքսորման ֆէրմանն ձեռամբ Մելգօնին յղեալ եմք առ Յակոբ եպս. սիրելին մեր յԱզէհիր. և Յակոբ եպսն. ի հարկէ վաղուց եկեալ է այդը՝ և զկամս ազգին կատարել, հանելով զԵղիայ եպսն. ի վէքիլութենէն և յաթոռոյն, զի այս է կամք ազգին...ևայլն», բայց, ինչպէս կը տեսնուի վերի տեղեկութիւններէն, Մարկոս եպս. ութը տարի վերջ, հակառակը կ'արտայայտուի Եւդոկիացի Եղիա եպիսկոպոսի նկատմամբ:

ՄԱՐԿՈՍ ԵՊՍ. ԿԵՍԱՐԱՅԻ.—Մբ. 1666 ին Եղիապար կթղ.ի Ժամանակ կը միաբանակցէր Ս. Յակոբի վանքին. յիշեալը ընկալագրի մը տակ ստորագրած է վկայելով որ Եղիապարի վճարած է Աբրահամ Չէլչպիին տասն հազար երեսով ասլանի զրջ: (Նախակսնի, անտիպ):

ՄԱՐԿՈՍ ԵՊՍ. ՍԱՐԿԱՒԱԳ ՊՕՂՈՍԵԱՆ, ՌՈՄԱՆՅԻ.—Մբ. 20. 1803 ին, կնիքը 1806. կը ձեռնադրուի եպս. Կիլիկիոյ մէջ